

Október 2021

SVETLO MÁRIINO

Prinášať Ježiša - svetlo Máriino

*„Nebo bude
vaším cieľom
a radosť
zavládne
vo vašich
srdciach ...“*

(viac na str. 3)

Kraljica
Mira,
za mir

04.07.
1982

V tomto čísle nájdete:

<i>Posolstvá Panny Márie, Kráľovnej pokoja</i>	3
<i>Úvahy pre modlitbové skupiny</i>	4 - 7
<i>Posolstvá na tému: Ruženec</i>	8
<i>Prvá sobota v mesiaci</i>	9
<i>Páter Slavko Barbarič: Prístup ku kňazovi</i>	10 - 11
<i>Svedectvo: Ako nám Boh uzdravil manželstvo</i>	12 - 14
<i>Oznamy</i>	15

INTERNETOVÝ ČASOPIS

Je mesačný duchovný impulz pre modlitbové skupiny a jednotlivcov spojených so spoločenstvom Svetlo Máriino.

Vychádza pred prvou sobotou v mesiaci.

Prihlásenie k odberu časopisu: www.svetlomariino.sk

Kontaktujte nás na adrese: gospa3@gmail.com

Prvá sobota v mesiaci – deň, keď sa duchovne spájame: modlíme sa ruženec, rozjíname nad Božím slovom, slávime sv. omšu, adorujeme pred Sviatosťou Oltárnou, rozjíname nad témami v časopise Svetlo Máriino.

Šírenie tohto časopisu bez úprav /vcelku/ je vítané a povolené. Pri kopírovaní jednotlivých častí a ich použití v inom kontexte si redakcia časopisu vyhradzuje právo na vyjadrenie súhlasu.

„Drahé deti! Modlite sa, vydávajte svedectvo a radujte sa so mnou, pretože Najvyšší ma aj naďalej posiela, aby som vás viedla na ceste svätosti. Uvedomte si, deti moje, že život je krátky a že vás čaká večnosť, aby ste so všetkými svätými oslavovali Boha svojím bytím. Nebuďte ustarostení, deti moje, o pozemské veci, ale túžte po nebi. Nebo bude vašim cieľom a radosť zavládne vo vašich srdciach. Som s vami a všetkých vás žehnám svojím materinským požehnaním. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

*Posolstvo Panny Márie,
Kráľovnej pokoja,
25. septembra 2021*

Túžte po nebi

V augustovom posolstve nás Panna Mária pozýva byť svojim životom radosťou a pokojom pre druhých. Pozýva nás, aby sme vydávali svedectvo o svojej viere. Druhým môžeme dať len to, čo máme. Môžeme im dať pokoj, radosť a nebo iba vtedy, ak ich máme v sebe. Môžeme byť svetlom, iba ak sme vo svetle a môžeme vydávať svedectvo, iba ak sme sami presvedčení.

Páter Ljubo Kurtovič, OFM

Aj v tomto posolstve nás Panna Mária pozýva k modlitbe, svedectvu a radosti. Všetko začína s modlitbou. Z modlitby sa rodí potreba vydávať svedectvo a darovať sa druhým. Keď jeden dáva a delí sa s ostatnými, vtedy sa nevyhnutne deje radosť. Zjavenia Panny Márie začali z vôle Najvyššieho a v uplynulých štyridsiatich rokoch nám posielal matku svojho Syna Ježiša. Dĺžka zjavení Panny Márie hovorí o Božej láske a trpezlivosti k nám ľuďom.

Panna Mária nás upozorňuje, aby sme si uvedomili, že život je krátky a aby sme kráčali v ústrety plnosti života do večnosti. Každý večer sa lúčime s uplynulým dňom. Žiaden okamih života sa nevracia, ale nenávratne odchádza. Je dôležité naučiť sa nechať minulosť a prijať budúcnosť, ktorú

nám Boh určil. Život na zemi nie je jediným životom. Až v momente narodenia sme si začali uvedomovať život. Ale v matkinom lone sme žili aj pred narodením. Neuvedomovali sme si svoj život. Matka nás nosila, nemali sme starosti, pretože všetko, čo sme potrebovali sme dostávali z matkinho tela. V skutočnosti vyjsť z lona matky a vstúpiť do tohto sveta je smrť a narodenie. Navždy sme zomreli svetu v matkinom lone a narodili sme sa pre tento svet. Je nemysliteľné, aby bol všetok život len tu na zemi. Tak ako sme sa z matkinho lona narodili pre tento svet, tak sa narodíme z lona tejto zeme pre Boží svet.

To narodenie sa pre nový Boží svet a umieranie tomuto svetu sa odohráva teraz

Čaká vás večnosť

Často sa stretáme s páľčivými otázkami, ktoré prináša situácia vo svete. Pýtajú sa nás, čo hovorí Panna Mária v Medžugorí o covide, očkovaní, testovaní, nepokoji a chaose s tým spojeným.

Terézia Gažiová

Panna Mária sústreďuje náš pohľad na večnosť. To, čo nám hovorí v posolstve do dnešných dní je pozvanie podobať sa jej. Fabrice Hadjadj v jednej zo svojich kníh píše o tom, ako je zobrazovaná umelcami Panna Mária nanebovzatá. Maľujú ju s pohľadom upretým na nebo a pod nohami má zmiju. Mária sa nepozera na zmiju, ale do neba. Víťazí nad zlom pozerajúc na nebo. Jej pohľad nie je zameraný na boj so zlom, ale na Boha.

Pozýva nás, aby sme ju nasledovali. Napriek všetkému čo sa odohráva, pozýva nás sústrediť pohľad na nebo. Pred nami je večnosť. Pozemské pomíne.

Mária verne nasledovala Ježiša, ktorý bol sústredený iba na to najdôležitejšie – rozpoznať, čo si praje Otec a uskutočniť jeho vôľu. To isté robila i Mária a teraz to učí nás.

Podľa svedectva vizionárov Panna Mária sa zjavuje radostná a šťastná, pretože jej Najvyšší dovoľuje prichádzať týmto neobyčajným spôsobom k nám, k jej deťom. Páter Slavko Barbarič hovorieval: „Najsilnejšie posolstvo Medžugoria je, že je tu Panna Mária prítomná prostredníctvom svojich zjavení“.

Na začiatku svojich zjavení povedala: „Prišla som, aby som vám

povedala: Boh existuje“. To nie je iba informácia. Tisíce pútnikov môžu vydávať svedectvo o tom, ako sa ich dotkla Božia láska v Medžugorí a vykročili na cestu svätosti s Máriou.

Aj dnes nám opakuje to, čo sme už toľkokrát počuli: život je krátky, čaká vás večnosť, nebudte ustarostení o pozemské veci, túžte po nebi, nebo je váš cieľ.

Odpovedajme s novým rozhodnutím do týchto dní: usilovať sa v prítomnej chvíli byť v kontakte s Bohom a milovať. Mária nechce od nás ani teraz nemožné. Dáva nám prostriedky – modlite sa, postite sa, rozjímajte každý deň Sväté písmo, spovedajte sa mesačne, často prijímajte

Eucharistiu.

To je cesta svätosti s Máriou. Vykročme s ňou, ona nás bezpečne prevedie i týmto nepokojným časom.

Modlitba

Nebeský Otče, ďakujeme za to, že ešte stále dovoľuješ Márii prichádzať k nám. Mária, pomôž nám stať sa svätými, ktorí získavajú nebo tým, že všetko stavajú na tebe. Pomáhaj nám nepadať do pozemských starostí a dvíhaj náš pohľad k večnosti. Zasväcujeme sa ti pre tvoje plány a úmysly s nami a prostredníctvom nás. Amen.

*„A mne, deti moje, venujte ruženec, ruže,
ktoré tak veľmi milujem. Moje ruže sú vaše modlitby
vyslovené srdcom a nie iba odrecitované ústami.
Moje ruže sú vaše skutky modlitby, viery a lásky.“*

02.12.2017

RUŽENEC

*„Deti moje, ruženec mám zvlášť rada.
Prostredníctvom ruženca mi otvorte
svoje srdce, a môžem vám pomôcť.“ 25.08.1997*

*„Deti moje,
vydávajte svedectvo
s ružencom v ruke,
že ste moji a rozhodnite sa
pre svätosť.“
25.08.2019*

*„Deti moje, modlite sa ruženec
a rozjímajte nad tajomstvami ruženca,
pretože i vy vo svojom živote prechádzate
cez radosti i bolesti. Takýmto spôsobom
pretvárate tajomstvá do svojho života,
pretože život je tajomstvo, až kým ho
nevložíte do Božích rúk.“ 25.09.2019*

*Naše spoločné
modlitbové
stretnutie sa uskutoční
v sobotu 02.10.2021.*

*Tento mesiac
sa budeme modliť
za všetkých chorých.*

Páter Slavko Barbarič (1946 – 2000)

Z knihy *“Daj mi svoje ranené srdce.
Spoved': prečo a ako?”*

Pristúp ku kňazovi

– Otče, požehnaj ma, aby som sa vyspovedal podľa Božej vôle a podľa pokynov svätej Cirkvi. Poslednýkrát som sa spovedal/a ... (*poviem približne kedy som bol naposledy na spovedi*).

Potom vyznávam hriechy a žiadam o radu. Počúvam, čo mi kňaz hovorí a zapamätám si, čo mám urobiť ako pokánie (*zadosťučinenie*).

(*Ak nevieš niektorú zvyčajnú modlitbu pokánia, môžeš sa na konci modliť aj takto:*)

Nebeský Otče, ľutujem zlo, ktoré som spáchal. Ľutujem, že som sa

vzpieral tvojej vôli a že som svojimi hriechmi ranil seba aj iných a bol som voči tebe nevďačný.

Zriekam sa satana aj všetkých jeho skutkov. Zriekam sa každého hriechu. Sľubujem, že sa budem neprestajne usilovať silou tvojho Ducha rástť v láske.

Ďakujem ti, Otče, že ma obnovuješ a robíš schopným robiť dobro. Daj mi milosť, aby som sa vo svojom srdci chránil každého zla a vždy konal len dobro.

Ľutujem, že som zneužil tvoju dobrotu, a tak sa vylúčil z tvojej hostiny. Požehnaj ma a uzdrav. Amen.

Po spovedi

Modlitba: Nebeský Otče, ďakujem ti, že si ma skrze Ježiša Krista obnovil v tejto spovedi. Vďaka ti za radosť a pokoj, ktoré teraz pociťujem. Vďaka ti za rozhodnutie, ktoré som urobil. Ďakujem ti, že teraz môžem pristupovať k tvojmu stolu, ktorý si mi vo svojej láske pripravil. Nakŕm ma hladného a napoj smädného! Naplň ma svojou láskou! Osvieť ma, lebo som padol do tmy! Vráť ma na cestu, z ktorej som zblúdil! Daj, aby som odteraz radostne žil s tebou!

Prosím ťa za všetkých, ktorí hľadajú tvoju lásku, ale nemajú silu

pristúpiť k tvojmu stolu. Daj, aby sa všetci ľudia zmierení a radostní ocitli za rovnakým stolom lásky.

Prosím ťa za všetkých, ktorí nemajú silu vzoprieť sa zlu. Obráť aj ich, aby si sadli za tvoj stôl. Nech nikto nebude vylúčený z konečnej hostiny, ktorú si skrze Ježiša Krista pripravil svojim synom a dcéram.

Znova ti dávam svoje zranené srdce a všetky zranené srdcia, aby si ich obnovil. Daj, aby sme ti odteraz boli vďační a užívali dary, ktoré si nám dal, tak ako si chcel. Tak nech bude teraz i naveky so mnou aj so všetkými ľuďmi. Amen.

Ako nám Boh uzdravil manželstvo

Moje detstvo bolo v celku pekné. Pochádzam z veľkej rodiny, bolo nás 5 detí. Moji rodičia boli veriaci, vychovávali nás nábožne a s láskou k Bohu. Pravidelne sme chodili na sväté omše, ako deti sme prijali všetky sviatosti. Otec nám dal do vienka hudbu, ktorá ma neskôr priviedla do speváckeho zboru a divadla. Pán bol neustále súčasťou môjho života. V kostole som sa cítila nádherne a s vďačnosťou som chodila spievať a vystupovať v Pánovom mene. Dospievala som, nastúpila som na strednú školu a spoznala nových ľudí. Moje cesty sa však začali odkláňať od viery.

Do kostola sa mi chodiť nechcelo. Robila som to z povinnosti voči rodičom, ktorí ma o to žiadali. Namiesto kostola som s kamarátkami a partiou začala chodiť na diskotéky, do barov a na Ježiša som zabudla. Úplne som ho vytlačila zo svojho života.

Ako 17 ročná som spoznala svojho budúceho manžela. Bol síce z katolíckej rodiny, ale jeho vzťah k viere bol ako môj. Tiež na vieru počas dospievania zabudol. Spoznávali sme sa, zalúbili sa do seba a časom prišiel aj nečistý vzťah, ktorý trval dlhé roky. Považovali sme to za samozrejmosť, veď predsa všetci okolo tak žili a fungovali. Prišlo nám to prirodzené.

Obaja sme študovali, potom začali pracovať, roky utekali a ja som niekde v

hĺbke duše cítila, že niečo nie je v poriadku. Naši rodičia trpeli, keď videli, že žijeme nezosobášení. Náš vzťah bol ako na húsenkovej dráhe – plný hádok, udobrení, ktoré sa stále stupňovali.

Po 7 rokoch vzťahu prišla kríza, ktorá nás oddelila skoro na rok. Ale naše cesty sa opäť spojili, cítili sme k sebe obrovskú príťažlivosť, ktorá bola však silnejšia ako samotná úprimná láska. Z tejto vášne som otehotnela. Počas tehotenstva mi manžel naznačil, že cirkevný sobáš nechce, že sme ešte mladí a načo sú nám papiere, veď to je iba formalita. Ak tak, zoberieme sa na úrade neskôr len za prítomnosti dvoch svedkov. Toto boli jeho slová. Kruté slová. V tichosti v kútiku môjho srdca ma to veľmi ranilo, akoby mi do srdca vrazil dýku. Zdvihla

som však pyšne hlavu a povedala som, že v poriadku, nebudem ho tlačiť do sobáša, veď to predsa musí aj on tak cítiť. V žiadnom prípade nebudeme robiť svadbu iba preto, že som tehotná!! Veľmi sme tým ublížili oboj rodičom a aj sebe. Moja pýcha a hrdosť boli silnejšie.

Narodilo sa nám krásne dievčatko Lea. Manžel bol pohltený do svojej práce, pracoval ako živnostník – automechanik, čiže sme sa videli iba večer. S dcérou som bola často sama. Občas som mala pocit, že zabúda na to, že má doma dcéru. Žil ďalej svoj slobodný život s kamarátmi a partiou, chodil cez víkendy s nimi von, na párty a akcie. My sme boli ďaleko v jeho rebríčku, mala som pocit, že mu na nás nezáleží.

Trpela som lebo som videla rodiny, ktoré spolu trávili čas, ako sa im muž venuje, ako dokážu spolu fungovať a u nás to jednoducho nešlo. Stále som nechápala, kde je problém. Čoraz viac som sa trápila, upadala som do smútku a depresie. Snažila som sa mu to vysvetliť, ale zbytočne. On svoj spôsob života nebol ochotný zmeniť. Z toho obrovského trápenia začali depresie, v noci stavy úzkosti a zdravotné problémy. Začala som chradnúť. Na tele aj na duchu. Hľadala som pomoc. Skúšala som ezoteriku, navštevovala som kohokoľvek, kto by mi pomohol z mojej depresie. Nič nepomáhalo. Do kostola som nemala odvalu vojsť lebo som sa cítila nečistá a samozrejme som nemohla pristúpiť ani k svätému prijímaniu. Bolo pre mňa utrpenie

priznať sa na spovedi k tomu, ako žijem. Cítila som, že tam nepatrím a nemám tam čo hľadať. Že som nečistá a nehodná Boha.

Absolútne mi nenapadlo obrátiť sa na toho, kto mi ako jediný mohol pomôcť. Kto jediný mohol zmierniť moje utrpenie. Ale to bola asi moja trnistá cesta, ktorou som musela prejsť. Dnes sa na to už pozerám úplne inak bez bolesti a s vďakou. Pán na mňa stále dozeral.

Privolal si ma vďaka našej dcére, ktorá mala začať prípravu k prvému svätému prijímaniu. V srdci som pocítila, že to už takto ďalej nejde, že nevládzem a chcem opäť pristúpiť k Pánovi s čistým srdcom a vedomím, že môžem byť hrdá na to, že som katolíčkou a nechcem už viac ublížovať svojim rodičom, ani sebe.

Podarilo sa mi manžela presvedčiť, že musíme uzavrieť sviatosť manželstva, inak sa náš život nikdy nezmení. Prosila som ho, aby sme to urobili kvôli našej dcére.

Neviem čo sa stalo, ale po 10 rokoch pristúpil na to, že sobáš bude v kostole. Bol to však obrovský boj. Pár dní pred sobášom bol manžel neznesiteľný. Denno-denne sme sa hádali. Všetko mu vadilo, prežíval obrovský stres a napätie. Boli chvíle, keď som si poplakala, že už nevládzem. Obrad bol naplánovaný v mojom rodnom kostolíku a hostina bola veľká. Bol to môj najkrajší deň v živote, nie však kvôli šatám a zábave, aj tá bola úžasná, ale kvôli jednému momentu v kostole. Po spovedi a svätom prijímaní som plakala od šťastia a so zrakom upretým na Ježiša na kríži som ho prosila o odpustenie, že to toľko trvalo, že som mu toľko ubližovala a trápila ho. Môjho najdrahšieho a milovaného Otca.

Po svadbe sa veci začali meniť, ale trvalo to dlhšie. S dcérou sme chodili každú nedeľu do kostola, avšak samé. Manžel nemal potrebu ísť s nami a keď sme ho volali, často odvrkol, že má veľa práce a je unavený. Do kostola chodia predsa iba staré babky. Bolo mi to veľmi ľúto. Počas sv. omše som často prosila Pannu Máriu, aby sa manžel obrátil, aby pocítil to, čo cítim v srdci aj ja. Veľmi som túžila po tom, aby sme boli v kostole všetci traja. Nenápadne som mu začala rozprávať o zázrakoch a zjaveniach Panny Márie v Medžugorí.

Neviem čo sa udialo, no prišiel deň, keď mi manžel povedal, že pôjde s nami v nedeľu do kostola. Zostala som

šokovaná. Pristihla som ho, ako si číta o Medžugorí a neskôr, keď nás videl, ako sa s dcérou modlíme večer ruženec, prišiel ku nám, či by sme ho to naučili. Neviem opísať slovami tú radosť. To je jednoducho neopísateľné. Manžel sa menil zo dňa na deň. Prestal byť nervózny, začal chodiť domov skôr z práce a začali sme sa veľa rozprávať o viere. V nás oboch zavládol pokoj. Začali sme spolu tráviť veľa času, odišli depresie, strachy a aj naše časté hádky doma. Objednal si Bibliu a teraz je to preňho tá najvzácnejšia kniha, akú máme doma. Každý večer sa spolu modlíme ruženec k Panne Márii a ja so slzami v očiach a v nemom úžase ďakujem Panne Márii a drahému Otcovi za to, že na mňa nezabudli, za ich milosrdenstvo a lásku. 16.8.2019 sme zasvätením ukončili 33-dňovú prípravu k zasväteniu sa Najsvätejšej Trojici skrze Máriu. Požehnanie tohto dňa zmenilo naše životy a my už nechceme žiť bez tejto bezpodmienečnej lásky.

Keby som mohla, vykričím do celého sveta všetkým mladým ľuďom, ktorí si myslia, že sobáš nepotrebujú ako veľmi sa mýlia. Že im nepomôže psychológ ani ezoterika, ani veštcí, ale naša Matka a Otec. Oni sú vždy pripravení nás utešiť a dať nám lásku. Vždy nás zdvihnú zo zeme, keď padneme.

Z vďačnosti Panne Márii, mojej mame, budem čo najviac mladým ľuďom rozprávať o Božej, milosrdnej láske.

V tejto ťažkej dobe je čistota rodiny ten najvzácnejší poklad.

Monika a Peťo

33-dňová príprava

k zasväteniu sa Najsvätejšej Trojici
prostredníctvom Panny Márie

*Drahí priatelia,
05.11.2021 začíname
našu 33-dňovú prípravu
k zasväteniu sa Najsvätejšej
Trojici prostredníctvom
Panny Márie a končíme
08.12.2021 na sviatok
Nepoškvrneného počatia
Panny Márie.*

*Ďakujeme Pánovi za všetky
zázraky a milosti, ktoré nám
daroval na príhovor
Panny Márie.*

*Viac informácií nájdete
na našej stránke:*

www.svetlomariino.sk

Spoločenstvo SVETLO MÁRIINO – súkromné združenie veriacich. Členovia chcú nasledovaním života Panny Márie prinášať Svetlo – Ježiša súčasnému svetu, odliť sa a obetovať za uskutočnenie Božích plánov spásy skrze Pannu Máriu v tejto dobe.

Viac informácií: www.svetlomariino.sk

MODLITBOVÉ SPOLOČENSTVÁ – zvyčajne sa stretávajú raz týždenne na modlitbe ruženca na úmysly Panny Márie, za potreby blízkych, rozjímajú nad Božím slovom, zasväcujú sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Ak máte záujem finančne podporiť
činnosť spoločenstva SVETLO MÁRIINO,
môžete prispieť na účet:

Názov účtu: **SVETLO MÁRIINO**,
n. o. Banka: **Slovenská sporiteľňa**
(Erste Group bank)

Číslo účtu: **5058517603/0900**
IBAN: **Sk5409000000005058517603**

BIC/SWIFT: **GIBASKBX**

IČO: **45743304**

Pán Boh zaplatí!

V zhode s dekrétom pápeža Urbana VIII. a vyhlásením II. vatikánskeho koncilu autor vyhlasuje, že nechce predbiehať vyjadrenia Cirkvi, ktorej sa celkom podriaďuje. Slová zjavenia, posolstvá, zázraky a všetko ostatné majú v tomto časopise hodnotu len ľudského svedectva.